

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 5 (1836)

Gorica - četrtek, 31. januarja 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Plebiscit, ki še vedno drži

»Slovenski Primorec«, prvi slovenski katoliški tednik po zadnji vojni na Goriskem, je v uvodniku dne 13. marca 1947 zapisal naslednje besede:

»Naš mali listič si je v tej žalostni dobi postavil nalogo povedati v vsakem ozru resnico. Od ljubiteljev laži je bil zato razkričan, preganjan in obrekovan. A zdravi ljudski čut je kmalu zasledil, da je ta listič edini, ki si drzne z resnico na dan. Naši Primorci so se ga oklenili z ljubeznijo prav zato, ker jim je govoril iz srca. Nepoznani so uprizorili plebiscit za list, plebiscit, ki je toliko več vreden, kolikor več žrtve je stal. Začeli smo v avgustu 1945 s praznimi rokami in s prazno blagajno, zaupali smo samo v Boga, ki je Bog resnice in ljubezni. Res smo bili v začetku parkrat v zadregi, kako bomo poravnali račune v tiskarni. A ljudstvo se je lista oprijelo in ga kljub grožnjam in nasilistvom podprlo. Ko pregledujemo njegove poslovne knjige, se šele zavemo, da so bili najmnogobrojnejši darovi, ki so prihajali od Predila do Trsta in od Krmína do Postojne, prvi plebiscit ljubezni naših slovenskih Primorcev do resnice. Večinoma majhni, a zato zelo pogostni darovi so krili primanjkljaj, ki je v današnjih razmerah nujno združiti z izdajanjem lista. Drugi časopisi krijejo primanjkljaje iz državnih blagajni ali z ogromnim aparatom za nabiranje — mnogokrat zelo neprostočelnim — od hiše. Naš list vsega tega ni imel. Kdor ga je podprl, je bil v nevarnosti, da bo preganjan, zato je toliko N. N. med darovalci, a kljub temu je list do danes brez dolgog izhajal. Seveda je tudi res, da nikdo od sotrudnikov ni nikdar terjal kake nagrade. Tako si je resnica utirala pot s požrtvovalnostjo sotrudnikov in vsega ljudstva...«

Kar je držalo leta 1947 za »Slovenskega Primorca«, drži tudi danes za »Katoliški glas«, ki nadaljuje poslanstvo našega prvega katoliškega tednika po zadnji vojni. Ostal je skromen, kot je bil »Slovenski Primorec«, a ostal je zvest resnici kot njegov prednik. Živi od prostovoljnega dela sotrudnikov in od velikičnosti bralcev, ki ga podpirajo s prostovoljnimi darovi. Saj drži tudi danes, da časopis, kot je naš, ne more živeti od samih naročnikov. V sled tega se moramo zahvaliti dobrotnikom, ki so v letu 1984 darovali v sklad za Katol. glas in za katoliški tisk. Le tako smo mogli izdajati ta list, Pastirčeka in drug naš zamejski tisk ter zaključiti poslovno leto brez dolgog.

V to »ljubezen do resnice«, ki traja že 40 let, zaupamo še nadalje in se bomo še nadalje trudili, da bo živel naš zamejski katoliški tisk.

Uredništvo

Pranje umazanega perila

V starodavnem, malem, do sedaj skoro nepoznanem poljskem mestu na severu države, v Torunu, poteka proces, ki je za zahodne opazovalce kaj nenavaden: pere se umazano perilo, ki se ga v državah »realnega komunizma« ne sme kazati, ker ga sploh ne bi smelo biti. A general Jaruzelski, ki igra to pot na drzno karto, hoče iti do konca. Naj se zve, kako je prišlo do umora duhovnika Popieluska in kdo ga je zamislil in izvedel.

Poročno sodišče sestavljata dva uradna sodnika in trije ljudski (z dvema namestnikoma). Predsednik sodišča, Artur Kujawa, je prepričan komunist. Skrbno pazi, da obtožbe ne bi zadele oseb, višjih od generala Plateka. Ta general je izgubil svoj položaj, ker ni dovolj pazil na dejavnost svojih podrejenih, to je duhovnikovih moralcev. Vendar na procesu ne nastopa kot obtoženec, temveč kot prič. Drugi sodnik (in poročevalec) je Jurand Maciewski. V svojih vprašanjih, ki jih naslavlja tako na priče kot obtožene je dostikrat kruto napadal. Ljudski sodniki niso pomembni: predpostavljajo se, da bodo sprejeli stališča sodnikov v togi.

Obtožbo predstavljata dva državna tožilca in trije odvetniki, ki branijo civilne interese prizadetih. Ti so blizu razpuščenemu sindikatu Solidarnost; eden, Jan Olzewski, je bil svoj čas celo pravni svetovalec omenjenega sindikata. Državna tožilca bolj zanima kot dokazati krivdo obtoženih — o tej nihče ne dvomi — dokazati nedolžnost in nevpletenost predpostavljenih generala Plateka. Civilni odvetniki imajo drugo nalogo: braniti spomin umorjenega duhovnika in čast drugih predstavnikov Cerkve pred obtožbami, ki sta jih izrekla namestnik generala Plateka podpolkovnik Adam Pietruszka in zlasti stotnik Gregorz Pietrowski, ki je umor izvedel. Pekala in Chmielewski, poročnika, ki sta skupaj s Pietrowskim Popieluska tepla, mučila in umorila, sta le nizkotna pomagata pri ogabnem zločinu.

Nosilec vsega zločina je predvsem omenjeni stotnik: je doktor znanosti, star 33 let, orjaške postave. Ve, da ga čaka smrtna kazen, zato je prešel v protinapad. Sodnik, ki sodi sodnike in svojo žrtve. Ne peče ga, da je tako ravnal z žrtvijo. Če je tako postopal, je bilo zato, ker je bil Popielusko protidržaven element; jezi ga, da je bil po nekaj dnevih aretacije izpuščen. »Seveda,« reče poln gneva, »tedaj mi naivni komunisti nismo mogli vedeti, da je bil ta črni agitator pod varstvom vlade in osebno notranjega ministra.«

Iz poročila Piotrowskega se razbere, da se je v notranjem ministrstvu razvil spopad med staro policijsko ekipo, sestavljeno iz prekaljenih in trdih komunistov

žvah narašča število nezakonitih in tajnih priseljencev. V Italiji naj bi jih bilo 600.000, v Španiji 300.000, v Grčiji 40.000. Nad 100.000 je tajnih priseljencev v Zahodni Nemčiji, v Franciji, Belgiji, Švedski. Na prvem mestu so Združene države Amerike z več milijoni tajnih priseljencev. Razlogi za tajno priseljevanje so zelo različni. Poročilo navaja, da je v Italiji veliko povpraševanje po dekletih, ki bi varovale predšolske otroke. Med italijanskimi dekletji za take službe ni dovolj zanimanja, zelo rade pa sprejemajo tako zaposlitev dekleta iz Tretjega sveta.

■ Predsednik italijanske republike Pertini je prejel v ponedeljek 28. januarja v Madridu častni doktorat iz pravnih ved. Priložnost je izrabil za srečanje s kraljem Juan Carlosom I., ki ga visoko ceni zaradi njegove demokratičnosti, pogovore pa je imel tudi z ministrskim predsednikom Felipe Gonzalezom, ki pripada kot Pertini socialistični stranki.

in med novoprišliimi možmi iz vojaških vrst. Ti trdi ne prenesejo vdora vojakov v partijski aparat in njihovega paktiranja s Cerkvijo. Za Piotrowskega mora biti režim ali tak kot si ga on predstavlja, to je zvest odsev in podoba sovjetskega modela ali pa ne zasluži več imena komunizma. Za Piotrowskega je bilo treba Popieluska slediti korak za korak, registrirati vse, kar je delal ali kamor je šel, poslušati njegove telefonske pogovore, mu pripisati ljubezenska razmerja. Pa ti pride država, ki se pajdaši s Cerkvijo, vmeša se kardinal Glemp, ki obljudi, da bo pozval Popieluska k disciplini, tajnik škofovske konference msgr. Dabrowski mu celo poskrbi študijsko ustanovo, da bo šel v Rim in se izmaknil nadzorstvu. Ne, vse to je bila za Piotrowskega, pravovernega komunisto dovolj in preveč. Dovolj s temi mašami za domovino, dovolj s povezavo s Solidarnostjo! Treba je bilo nekaj storiti.

In je storil. Če bi zasovraženi duhovnik odšel v Rim, bi morda umanjala zadnja priložnost, da v notranjem ministrstvu sproži vihar zoper prišleke v vojaški uniformi. Upal je, da ga bo partija ščitila. In bi ga morda, če ne bi uspejo šoferju, ki je vozil Popieluska, pobegniti. Stvar je prišla v javnost in Jaruzelski je moral ukrepati. Na veliko jezo pravovernih komunistov.

J. K.

Sveto pismo Nove zaveze v novem prevodu

V sprejemni dvorani nadškofijske palače v Ljubljani je bila v torek 15. januarja tiskovna konferenca, ki jo je sklical nadškof Alojzij Suštar in so se je udeležili predstavniki verskega tiska iz Slovenije, Hrvatske in zamejstva, častnikarji slovenskih osrednjih časnikov, kratek vpogled v tiskovno konferenco pa je pripravila tudi ljubljanska televizija. Na konferenci je bil predstavljen novi prevod sv. pisma nove zaveze iz grščine, ki so ga pripravili trije klasični jezikoslovci Kajetan Gantar, Alojz Rebuta in Otmar Črnilogar ter bibličist France Rozman.

Novi prevod je nastajal štiri leta, delo prevajalcev pa je pregledalo 18 sodelavcev. O novem prevodu so na petih sejah razpravljali tudi slovenski škofje na osnovi poročila mariborskega pomožnega škofa Jožefa Smeja. Nova svetopisemska knjiga ima 768 strani in je tiskana na finem biblijskem papirju. Dve tretjini knjige so uvodi in opombe. Izšla je v 6.500 izvodih in kar je pravi rekord — v dveh dneh že pošla. Seveda bo prišlo do ponatisa, toda ker je papir iz uvoza, ni mogoče povedati izida nove naklade.

Slovenska javnost je bila s knjigo seznanjena v sredo 16. januarja z njeno predstavitvijo na Teološki fakulteti v Ljubljani. Da so Slovenci vzeli to za izredno pomemben verski in kulturni dogodek,

dokazuje izredno velik odziv, saj so poslušalci napolnili tudi vežni prostor pred dvorano. Nadškof Suštar je poudaril, da novi prevod prepričljivo razodeva izrazno moč in bogastvo sodobnega slovenskega jezika na posebnem področju, ko gre za srečanje med Bogom in človekom in obenem pokaže, kakšen mora biti današnji živi slovenski jezik, da bralca oz. poslušalca doseže in zadene v živo ter mu prinese odgovor na njegova vprašanja in kako postane luč, vodilo in kruh za življenje.

Pričevanjsko globoka in privlačna je bila isti dan dopoldne tudi okrogla miza v veliki dvorani Teološke fakultete. Deset ljudi jo je sestavljalo. Bili so to Jože Vehovar, študent teologije iz Maribora, Janez Oberstar, duhovnik, Marijan Smolik, univ. profesor liturgike, Rafko Valenčič, predavatelj pastoralne teologije, Jelka Jakob, mati šestih otrok, prof. Alojz Rebuta, Vladimir Miselj, predstavnik evangeličanske Cerkve, Mihael Kuzmič, pastor binokšne Cerkve, Jurij Bizjak, bibličist in France Dular, dekan iz Brezovice pri Ljubljani. Sleherni je izpovedal svoja spoznanja in doživetja ob branju sv. pisma, vsak s svoje poklicne in življenjske naravnosti. »Sveto pismo danes — sveto pismo meni« je bilo skupno izhodišče njihovih izpovedi.

Na dan predstavitve so v pritličju Teološke fakultete tudi odprli razstavo sv. pisma. Pripravili so jo ljubljanski bogoslovci. Vse to se je zgodilo v časovni bližini dveh obletnic — 1100-letnice smrti sv. Metoda in 400-letnice Dalmatinove Biblije. Vse to ni naključje; nasprotno: kaže, da je verska in kulturna dediščina, ki sta nam jo prinesla sv. brata Ciril in Metod, slejkoprej živa in učinkovita.

Vladni komisar Marrosu sprejel dr. Štoko

Vladni komisar dr. Marrosu je 22. januarja sprejel deželnega svetovaleca SSK odv. Draga Štoko, s katerim se je dalj časa razgovarjal o aktualnih problemih, ki zadevajo celotno prebivalstvo dežele Furlanije-Juljske krajine.

Posebna pozornost je bila namenjena problemom slovenske manjšine v Italiji: poudarjena je bila potreba po odobritvi normative, ki naj zaščiti in dokončno uredi pravice slovenske manjšine, govor pa je bil tudi o problemu razlastitev na tržaškem Krasu, o mladinski brezposelnosti in o družbeno gospodarskih problemih Trsta in celotne dežele. Končno sta Marrosu in Štoko poudarila pomen miroljubnega in konstruktivnega sožitja med tu živječimi narodnostima v interesu bodočnosti celotnega prebivalstva naše dežele.

Venezuela je papeža navdušeno sprejela

Štiridnevno bivanje sv. očeta Janeza Pavla II. (od 26. do 29. januarja) v Venezueli je bilo eno samo veliko praznovanje, ki je tamkajšnjim ljudskim množicam dalo enkratno priložnost in možnost, da izrazijo svojo veliko vdanost do Kristusovega namestnika na zemlji.

Še isti večer po prihodu se je sv. oče sestal v prostorih apostolske nunciature s škofi. Brez slepomišenja jih je opozoril na tiste, ki zlorabljajo svoje poslanstvo, katero so prejeli od Kristusa, za širjenje lastnih teorij namesto Kristusove resnice, maličko evangeljsko oznanilo ter ga zlorabljajo v prid ideologijam in političnim strategijam z namenom, da bi dosegli neko dozdevno osvoboditev na zemlji. Ob sodba tako imenovane teologije osvoboditve ni mogla biti bolj jasna.

V nedeljo dopoldne je sv. oče maševal pred milijonsko množico na planjavi Montalbán. Ob tej priložnosti je okronal podobo Matere božje iz Coromota, ki je zaščitnica Venezuele. Svoj govor je posvetil družini in ponovil svoje že znane misli o razporoki in splavu. Ker se v Venezueli rodi nad polovico otrok izven zakona, je opozoril na odgovorno očetovstvo. Med posameznimi otroki naj bi bil pameten razmak in številno otrok naj bi bila stvar dogovora med zakonci, toda pri tem naj se uporabljajo metode, ki jih je Cerkev odobrila.

Še isti dan je papež odletel v Maracaibo, kjer se nahajajo ležišča petroleja, ki pomeni 90% narodnega dohodka. Tudi tu je opravil sv. mašo, govoril pa je o verski vzgoji. Poslušalo ga je nad pol milijona ljudi. Verska vzgoja se mora začeti v družini, nadaljevati pa v šolah. Najbolj idealne v ta namen so verske šole, vendar mora tudi v državni šoli verouk imeti mesto, ki mu pripada.

V Maracaibu je sv. oče prenočil, v ponedeljek pa je obiskal kraj Merida v Andih, kjer ga je pričakajo 300.000 domačinov. Mesto nosi naslov »La ciudad de los caballeros« (Viteško mesto), ker so v njej legendarnemu Simonu Bolívarju, osvoboditelju Latinske Amerike izpod španske nadoblasti podelili naziv Osvoboditelja (El Libertador). Papež je tu govoril o zvestosti do Kristusa in Cerkve in ponovil, kar je že prej dejal venezuelskim škofom, da se namreč kristjan ne sme dati premamiti od naukov in ideologij, ki so na-

sprotni učenju Cerkve kot bi to hotele nekatere skupine, ki jih preveva materialistična ali versko dvoilčna miselnost.

Proti večeru istega dne se je vrnil v prestolnico Caracas in se udeležil 2. kongresa Konfederacije latinsko-ameriških delavcev, ki te dni v Caracasu zborujejo in razmišljajo o vsebini socialne okrožnice papeža Janeza Pavla II. »Laborem exercense«.

V torek 29. januarja je sv. oče obiskal še mesto Guayano, ki je sedež železarske industrije ob reki Orinoco, nato pa odpoval v Ekvador, kamor je dospel še istega dne na večer.

Ameriški škofje so obiskali Kubo

Na vabilo kubanske škofovske konference je delegacija škofov ZDA obiskala Kubo. Delegacijo je vodil škof James Malone, ki je predsednik ameriške škofovske konference. Skupina je obiskala mesto Santiago, ki je tisoč km vzhodno od Havane. Tam je znamenito Marijino svetišče Nuestra Señora de la Caridad. Pod tem naslovom Kubanci tudi častijo Marijo kot zavetnico Kube. Pred povratkom v ZDA se je delegacija ameriških škofov srečala tudi s Castrom.

Pričkanje med Pertinijem in Craxijem

Pričelo se je v Parizu. Minister za delo De Michelis, socialist po prepričanju, se je »po naključju« srečal v francoski prestolnici s pobeglim italijanskim teroristom Orestejem Scalzonejem, ki je bil v Italiji obsojen na 28 let ječe zaradi hudih zločinov, katere je bil zagrešil. Temu razgovoru je prisostvoval dopisnik tednika »Famiglia Cristiana« in ga v listu objavil. Srečanje ministra z zločincem je naravno v italijanskih političnih krogih vzbudilo mnogo hude krvi in prenekateri politiki, zlasti iz demokratskih vrst, so zahtevali, da De Michelis odstopi. Toda Craxi je skušal svojega političnega somišljenika braniti in vso zadevo potišati.

Toda ni računal s Pertinijem. Ta mu je kot poglavar države pisal zasebno pismo, v katerem pravi, da mora minister odstopiti, če ne more opravičiti svojeje

ravnjanja. Craxi se je podal k Pertiniju, vso zadevo pojasnil na svoj način in dosegl, da je predsednik države zadevo dal za zaključeno.

Ob izhodu iz Kvirinala (palače predsednika republike), pa so ga že čakali častnikarji. Njim Craxi izjavi, da »primer De Michelis« ni »nikdar« obstajal. Ta »nikdar« razjeli Pertinija, ki da v javnost izjavo, da če za Craxija »primer De Michelis« ni »nikdar« obstajal, je za Pertinija obstajal in je prav, da se iz spoštovanja do resnice to ve. Z drugo besedo: Pertini je Craxija postavil na laž. Craxi pa se sedaj brani s tem, da potem ko je zadevo z ministrom Pertiniju pojasnil, je ta zadeva prenehala obstajati in da je torej ni bilo. Res nenavadna sprenevedanja in čudna logika.

Sv. oče je napovedal izredno sinodo

Ob zaključku molitvene osmine za zedinjenje kristjanov v baziliki sv. Pavla v Rimu 25. januarja je papež Janez Pavel II. napovedal izredno sinodo, ki naj bi bila od 25. novembra do 8. decembra letos v spomin na 20-letnico zaključkov zadnjega koncila. Udeležili naj bi se je vsi patriarhi, nekateri škofje vzhodnih Cerkva ter predsedniki škofovskih konferenc iz vseh petih celin. Ta sinoda naj bi po besedah sv. očeta znova ustvarila tisto izredno vzdušje cerkvenega občestva, ki je bilo značilno za zadnji koncil. Izmenjale naj bi se in poglobile skušnje ter vesti o naobračanju koncilskih sklepov tako na področju vseljone Cerkve kot krajevnih Cerkva, obenem pa duh koncila vnesel v življenje Cerkve v luči novih zahtev in izsledkov sedanjega šasa.

Tajni priseljenci

Mednarodni urad za delo v Zenevi je nedavno izdal poročilo, da v številnih dr-

Dejstva ostanejo dejstva

Mitja Ribičič, eden vodilnih slovenskih partijcev, je pred časom izjavil, da se jugoslovanske oblasti glede preteklosti nimajo kaj sramovati. Res ne? Zakaj pa še danes skrbno pazijo, da se ne bi obiskovalo krajev, kjer so bili njihovi idejni nasprotniki množično pobiti? Naj spomnimo samo na Kočevski Rog!

Prav tiste dni, bilo je v začetku junija 1945, ko so komunisti v nekdanjih Škofovih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano mučili in pretepali vrnjene domobranci preden so jih pobili v Kočevskem Rogu, je bilo z njimi umorjenih tudi 14 duhovnikov, njihovih kuratov.

Najmlajši med njimi je bil Boris Kerč, posvečen za duhovnika 11. junija 1944 (lani bi praznoval 40 let svojega mašništva). Domobranski poveljnik, ki je ušel iz Teharij pri Celju, pravi o njem v knjigi »Revolucija okrog Limbarske gore« (izšla v Argentini): »Med nami je bil kurat Boris Kerč, ki nas je neprestano spodbujal k zupanju v božjo pomoč, naj pride karkoli. Ko je mineval drugi dan taboriščnega zapora, je prišel v našo sobo in dejal: "Fantje, moja ura je prišla. Odpeljali me bodo skupaj s časniki. Lahko si mislite, kaj nas čaka. Bodite trdni v veri! Zaupajte v božjo pomoč, v Marijino varstvo, četudi pride najhujše nad nas. Molite veliko in zaupno. Dal vam bom odvezo. Morda sem zadnji duhovnik, ki vam jo lahko dam".«

Poleg Kerča so bili v juniju 1945 umorjeni še sledeči duhovniki-kurati: Franc Frelj, Ivan Hrovat, Janez Jenko, Anton Klobovs, Franc Kunstelj, Jakob Mavec, Franc Pezdir, Anton Polda, Ivan Remškar, Matija Sink, Jože Solar, Stanko Trček, Vinko Zorman.

Toda tudi v času, ko v Sloveniji še ni bilo nobenega vojaškega odpora zoper nasilje OF (prva Vaška straža je bila ustanovljena 17. julija 1942 v Št. Joštu nad Vrhniko), je bilo ubitih skupaj z dolgo vrsto kmečkih mož, izobražencev, študentov, žena in deklet 11 duhovnikov. Prvi je umrl na posledicah prejetih streliv Hubert Leiler 21. marca 1942 v Ljubljani. Sledil mu je teološki univ. prof. dr. Lambert Ehrlich, ustreljen v Streliški ulici v Ljubljani 26. maja istega leta. 7. junija je bil po grozotnem mučenju (žgali so ga na ognju) ubit Henrik Novak, kaplan v Hinjah. Jože Kofalt je bil 15. junija umorjen v Semicu v Beli krajini, Janko Komljanec, župnik v Prečni pri Novem mestu 17. junija, Franc Nahtigal, župnik v Št. Rupertu na Dolenjskem in njegov kaplan Franc Cvar, oba 18. junija, Vinko Kastelic, kaplan v Št. Jerneju na Dolenjskem 1. julija, Jakob Omahna, župnik v Dragatušu v Beli krajini 7. julija in Karol Žužek, župnik pri Sv. Vidu nad Cerknico 14. julija.

Naj k tej žalostni bilanci dodam še sledečo misel: Kaj bi bilo z materami in otroki, ako bi kot v Argentini za časa vojaškega režima v tihi procesiji enkrat na teden, mesec za mesecem hodili pred vladno palačo v Ljubljani z napisi: »Povejte nam, kje so zakopani člani naših družin, ki ste jih brez sodbe pobili leta 1945.«

Jasno je, da slovenski komunistični voditelji, ki so tudi v tem slepo posnemali Stalina, ne bodo nikdar na to pristali. Boje se resnice, boje se celo mrtvih. A svojih krvavih rok si ne morejo več oprati, dogodkov zgodovine ne več spremeniti.

Znani ruski oporečnik in pisatelj Solženicin je 23. jan. 1983 zapisal v »National Review«, ki izhaja v ZDA: »Komunizem je zanižanje življenja, je smrtonosna bolezen za narod, je smrt vsega človeštva. Komunizem s posebno besnostjo preganja vero in narodno zavest kot svoja največja sovražnika. Ni možno spremeniti ali izboljšati komunizma.«

Jože Cvelbar, ZDA

Razgovori senatne komisije o zaščitnem zakonu

V ponedeljek 28. in v torek 29. januarja je imela skupina šestih senatorjev dvodnevne pogovore pri deželni in pokrajinskih upravah Furlanije-Juljske krajine o zaščitnih določbah za Slovence v Italiji.

V ponedeljek dopoldne so se senatorji sestali v Trstu najprej z deželno vlado, malo pred poldne se je pričel razgovor z načelniki svetovalskih skupin deželnega sveta (med njimi je bil tudi dr. Štoka od SSK), pozno popoldne pa je bil na vrsti sestanek s predsednikom in člani tržaškega pokrajinskega sveta. V imenu dežele je pripravil poročilo predsednik deželnega odbora Biasutti, v imenu tržaške pokrajine pa njen predsednik Marchio. Če izzamemo mislovec se nobeden od načelnikov skupin ni izrekel naravnost proti sprejetju zaščitnega zakona za Slovence. Vsi so bili za to, da se zakon sprejme in to hitro. Mnenja o konkretnih vprašanih pa so bila seveda različna, kot to pač izhaja iz programskih izjav raznih strank. Podrobnosti pa niso znane, saj so bili razgovori za zaprtimi vrati in časniki niso bili prisotni.

Vodja skupine senatorjev Renato Garibaldi je prvi dan ob sklepu pogovorov na

deželni ravni izjavil za tisk, da je dobil pozitiven vtis o pripravljenosti krajevnih uprav, da pride do zaščitnega zakona, ki naj »deblokira sedanje razmere, ki pa so precej zapletene«. Senatna komisija teži za tem, da čimprej izdela besedilo za plenarno zasedanje senata, a hkrati dodal, da bi bilo kočljivo reči, kdaj bo zakon pripravljen.

Podobno kot v Trstu je izzvenelo v torek 29. januarja dopoldne tudi srečanje z goriškimi pokrajinskimi upravitelji. Predsednik pokrajinskega odbora Cumpeta se je v imenu odbora, ki mu načeluje, brez pridržkov izrekel za zaščito in menil, da se odpira novo obdobje v odnosih med večino in manjšino, ki bo po njegovem mnenju bolj plodovito. Stališča v goriškem pokrajinskem svetu pa so bila opredeljena po programu strank, ki jih svetovalci predstavljajo. V celoti niso bila pozitivna, a so vendarle na splošno izražala ozračje sodelovanja, ki je v Gorici dosti močnejše kot v Trstu.

Na srečanju videmskega pokrajinskega odbora se je njegov predsednik Englaro izrekel za takojšen sprejem zakona, ni se pa dotaknil njegove vsebine. Menil je, da bi v zakonu morali priti do izraza gospodarski problemi Beneške Slovenije. Senatorjem je izročil dva dokumenta: predstavnikov Slovencev v videmski pokrajini ter nacionalistično usmerjenega društva »Stellini« iz Špeta Slovenov. Senatorji so prejeli pred zaključkom obiska še knjigo, ki obravnava problematiko beneških Slovencev v slovenščini in italijanščini.

RAZNE NOVICE

Aga, sestra m. Terezije

Kot znano je m. Terezija iz Kalkute po rodu Albanka iz Prizrena. Malokdo pa ve, da je imela še sestro Ago in brata Lazarja. Upokojeni jugoslovanski diplomat Arsa Milatović piše v svojih spominih o Agi Bojadžijevi naslednje:

V glavnem mestu Albanije Tirani so albanske oblasti dodelile jugoslovanskemu poslanstvu kot prevajalko Ago Bojadžijevu, Albanko iz Prizrena. Nekega dne je iz dnevnika »Zeri in Populit« morala prevesti novico, da so Liri Gegom albanske oblasti obsodile na smrt s streljanjem. Ko je stala pred puškami, je prosila: »Prizanesite otroku, ki ga nosim pod srcem.« Seveda ni bila uslišana. Leta 1962 so Albanci zaprli tudi Ago, ker ni hotela sodelovati z albansko policijo in postati špijonka. Za njo je izginila vsaka sled.

Zgodba o cvetlični vazi

Mesečnik »Odmev ljubezni« (L'Eco dell'amore), ki ga izdaja p. Werenfried von Straaten, organizator pomoči za trpečo Cerkev, prinaša zanimivo pismo, ki tudi nam izprašuje vest.

Starejša gospa je želela kupiti dragoceno vazo in piše: »Rada bi vam povedala, kako sem to vazo darovala Kristusu. Naslikana je bila na reklamnem listu, ki sem ga prejela po pošti. Občudovala sem vazo, a obstala ob visoki ceni in premišljevala, kako bi s plačovanjem na obroke prišla do nje. Nisem se takoj odločila. Pa sem vzela v roke zadnjo številko vašega mesečnika Odmev ljubezni. Med branjem je bledele podoba vaze in končno sem se odločila, da bom dragoceno vazo darovala Kristusu v njegovih revnih bratih. Raztrgala sem naročilnico za vazo in napisala denarno nakazilo za vašo ustanovo. Vse moramo dati Kristusu. On vse sprejme in

opazuje, kako upravljamo zemeljske dobrine. Letos sem mu že podarila žametno obleko, svilen bluzo, glasbeni instrument in turistično potovanje. Nisem bogata, a imam vedno kaj, kar lahko delim...«

Naračča število spovedi

Milanski nadškof kardinal Carlo Martini je na tiskovni konferenci ob izidu apostolske spodbude »Sprava in pokora« izjavil, da se je število spovedi v zadnjih mesecih povečalo. To povečanje je mogoče pripisati sadom svetega leta, saj je bilo prej spovedi znatno manj.

Do občutnega zmanjšanja prejetega tega zakramenta je prišlo zlasti v začetku šestdesetih let. To skrb zbujaajoče dejstvo pa je bilo tudi pobuda za sklic zadnje — šeste — škofovske sinode o spravi in pokori v poslanstvu Cerkev. Sinodalni očetje so predvsem obravnavali vprašanje zmanjšane zavesti osebne krivde pri ljudeh in se posvetovali tudi o koreninah mnogih napetosti in razprtij v svetu.

Česa vsega je zmožna ljubezen

Dveletni Charles-Alban Simon se je 31. julija 1983 igral ob kopališču in padel v vodo. Bil je na obisku pri starih starših v mestu Medelin v Kolumbiji. Našli so ga v globoki nezavesti. Starši so ga hitro prepeljali v inštitut Garden City blizu New Yorka. Zdravniki so svetovali posebno metodo »pattering« (božanja). Zdravljenje je dolgo, a uspehi so gotovi.

Starši so se z otrokom vrnili v rojstni kraj Annecy v Franciji. Več kot eno leto se je z otrokom trudilo 280 ljudi po deset ur dnevno. Otroka so božali in mu skušali vzbuditi čutenje. Po desetih mesecih je mali Charles, ki je zdaj star tri leta, začel klicati mamo. Spet delujejo osnovne telesne funkcije.

Nesreča tega otroka je vzbudila veliko solidarnost. Vsako uro se je zvrstilo pri njem po pet oseb, torej dnevno petdeset in to skozi deset mesecev. Zdravniki upajo, da se bo otrokovo zdravstveno stanje še izboljšalo. Tu vidimo, česa je zmožna ljubezen.

Katoliška Cerkev v Indiji

V Indiji je trenutno 11.707.000 katoličanov ali 1,7% vsega prebivalstva. Razdeljeni so v 110 škofij, ki štejejo skupno 5.159 župnij in še 17.228 misijonskih postaj. Katoliška Cerkev v Indiji ima 125 škofov, 12.000 duhovnikov, 2.801 redovnega brata, 49.956 redovnic in 26.541 katehistov. Na duhovništvo se pripravlja 7.473 fantov.

Cerkev skrbi za 2.550 otroških vrtcev, v katerih je 268.000 otrok, za 9.000 nižjih in srednjih šol, ki jih obiskuje 3.500.000 učencev. Skrbi tudi za 615 bolnišnic, 1.529 ambulanc, 221 središč za gobove bolnike, 309 hiš za ostarele in invalide in še 2.233 najdenišnic.

PRISPEVAJ VELIKODUŠNO ZA NOVO SLOVENSKO TELOVADNICO V GORICI!

S TEM BOŠ PRIPOMOGLI, DA BO NAŠ MLADI ROD OSTAL SLOVENSKI.

Svoboščine v sedanjí Jugoslaviji

V New Yorku deluje organizacija Freedom At Issue (Svoboda v ogledalu), nedvomno najbolj avtoritativna in ugledna ustanova v presoji politične in osebne svobode v svetu. Vsako leto tudi objavi oceno položaja svobode. Opravi jo na podlagi redovanja. Najboljši red je 1, najslabši 7. Sedem v sedem pomenita povsem negativno oceno. Poglejmo sedaj, kakšno oceno je prejela sedanja Jugoslavija v začetku leta 1985.

Ocena 6 v politiki pomeni naslednje: volitve, ki bi dale možnost ljudstvu izraziti svoje mnenje po neki novi stranki ali omogočile menjavo v politiki, niso dovoljene. Oblast zagovarja stališče, da lahko neka oseba ali majhna skupina odloča, kaj je dobro za ljudstvo in ljudstvo mora to brez prigovora sprejeti. Kar se tiče vere, oblastniki z redom 6 v nekaterih primerih dopuščajo versko prepričanje.

Kriterij za oceno 5 v osebnih svoboščinah pa je naslednji: obstoji neka relativna svoboda v zasebnem izražanju, prihaja do nedovoljenih demonstracij, podtalna literatura je aktivna.

Zanimivo je, da so Poljska, Madžarska in Jugoslavija dobile isti oceni in sicer glede političnih svoboščin red 6, glede osebnih pa red 5. Osebnih bi pripomnil, da red 6 glede Jugoslavije ni povsem upravičen, kajti njen režim se vztrajno prizadeva, da bi vpliv vere v družbi zmanjšal. Kar pa se tiče reda 5 glede osebnih svoboščin, ga Jugoslavija tudi ne zasluži, kajti podtalne literature in nezakonitih demonstracij praktično tam ni.

Dr. Peter Urbanc, Kanada

Kamenčki

Cas indeksov

Neki T. M. trdi v Primorskem dnevniku dne 22. januarja, da »je čas indeksov že zdavnaj mimo«. Ali je to res?

1. Ob javni debati v Cankarjevem domu je nekdo opozoril, da že 20 let čaka neka slovenska komedija na uprizoritev, ker ni še dobila »nulla osta« od oblasti. Ob predstavitvi letošnjih knjig Goriške Mohorjeve družbe smo slišali, da Primorski slovenski biografski leksikon ne sme po uradni poti preko državne meje recimo v Novo Gorico ali Postojno, da bi ga tam prodajali.

Katoliška Cerkev je indeks prepovedanih knjig odpravila, nekateri drugi pa ga še niso, kot je videti.

2. Pri pobiranju starega papirja in časopisov se najlažje ugotovi, kaj naši ljudje berejo. Slovenskih časopisov in revij je zaslediti malo, pač pa je zelo veliko italijanskega revijalnega in dnevnega tiska od Piccola do Play boya in Famiglie Cristiane. Moti se zelo g. T. M., če meni, da slovenski ljudje berejo slovenski tisk; ta je odločno v manjšini. Ali ni naša dolžnost, da svarimo pred navlako v revijah in časopisih. Zakaj meni, da je članek v Katoliškem glasu mislil na Primorski dnevnik, ko je zapisal, da nekateri »ponavljajo, kar so rekli drugič«?

Odgovorim: »De internis non iudicat praetor.« O neizraženih mislih sodnik ne sodi. (r+r)

Gobava bolezen v Italiji

Gobava bolezen ni doma le v Aziji in Afriki, ampak deloma tudi v Evropi. Nekaj gobavcev je celo v Italiji. Bolnišnica za take bolnike je v kraju Gioia del Colle pri Bariju. Ti prihajajo iz južnih dežel Italije in izmed priseljencev iz Tretjega sveta. Število bolnikov se vrtil med 10 in 120. Zdravljenje je dolgo, vendar uspešno.

Zakaj bi ne posnemali?

V Naših razgledih sem zasledil tole: »Ko je odvetnik dr. Vladimir Suklje v Ljubljani spoznal in zaslužil svojo neizbežno usodo (da se mu bliža smrt), je odredil in terjal izpolnitve želje, naj bo njegov nepovratni odhod kar najbolj nezapažen, njegova zadnja pot le ob spremstvu najbližjih, kdor pa bi od prijateljev, tovarišev in znancev želel počastiti njegov spomin, naj to stori z nakazilom v dobrodelne namene.«

In kako je pri nas? Velikokrat je ob pogrebih vencev brez konca, vsaka organizacija, vsaka skupina hoče imeti svoj venci, ki naj bi bil lepši in večji od ostalih. In kaj ostane od teh vencev? Kup cvetja na pokopališču, ki v nekaj dneh segnje. Ali bi ne bilo res veliko bolj človeško in zlasti bolj krščansko, ko bi namesto vencev objavili v časopisih: »Namesto venca na grob... darovali... za...« Zakaj ne bi posnemali zgleda slovenskega odvetnika iz Ljubljane? (r+r)

Slovenski demokrati, pozor!

Odgovorni urednik Celovškega zvona prof. Reginald Vospernik v decemberski številki 1984 te nove revije opozarja:

»Okrog 3000 ljudi slovenskega in nemškega materinega jezika je stopilo v odločno demokracijo na cesto, izhajajoč iz prepričanja, da more in mora biti v tako odločilnih trenutkih narodnostnega obstoja tudi ta oblika izpovedovanja volje ustrezna način za doseg odnosa med obema narodoma v skupni domovini. Zal pa se je marsikdo, ki je poln idealizma prišel demonstrirati v Celovec, rožičarjanje vrnil domov. Promoskovske komunistične skupine, ki si sicer ne znajo ustvariti lastne plat forme (opore v ljudstvu), so izkoristile dobrodošli avditorij za brezplačno politično reklamo. Podpisali za Nikaragvo, bojna pesem, komunistični dnevnik »Volkswille«, nedogovorjene parole pri pohodu in še marsikaj je kvarno vplivalo na celotno ozračje. Naivni organizatorji bi morali take enoake aktivnosti preprečiti, sicer bi z isto pravico kdo na demokracijo in prid koroškimi Slovincem lahko skandalirali parole v korist neodvisnemu Afganistanu in umiku Sovjetov iz Etiopije. Naivnost se še po-

sebej razodeva v tarnanju krščanske in demokratične strani, kako grdo so jih komunisti speljali na led. Komunistom se ni mogoče čuditi, saj ostajajo zvesti svoji preizkušeni in vedno uspešni stoletni taktiki. Toliko bolj se je mogoče čuditi demokratičnim Slovincem, ki tako neodpustljivo prezirajo pouk zgodovine. Aliansa (povezava) s silami, ki same pred lastnim pragom ne pometejo smeti totalitarizma in nehumanosti, koroškimi Slovincem nikakor ne koristi; nasprotno, čimprejšnja osvoboditev iz tega objema postaja čedalje bolj neodložljiva nujna naša narodnostne politike. Za enakopravnost se boriš lahko samo z verodostojnimi partnerji.«

Pri nas v Italiji smo lansko leto imeli dve slični manifestaciji, v maju v Gorici, v novembru v Trebach. Obe sta potekli v dokaj drugačnem tonu kot v Celovcu. Vendar previdnost ni nikoli preveč. Saj smo brali, da PCI ni bila zadovoljna z njimi, ker si želi dvojezičnih nastopov, to se pravi, da si želi povojne politike UAIS-a oz. SIAU (Slovensko italijanske antifašistične unije), ki nam je storila toliko narodne škode. Zato, slovenski demokrati, pozor!

Ekumensko srečanje z nadškofom Šuštarjem

Ekumenska problematika še ni predmet, ki bi približe zbuja zanimanje večjega števila ljudi. Zato je bila v četrtek 24. januarja velika dvorana v ul. Ananjan v Trstu kar dovolj zasedena za škofov obisk iz Ljubljane. Z oziroma na slabo vreme je bilo res hvaležno in izbrano občinstvo, ki čuti in živi s Cerkvijo. Poleg duhovščine in redovnic obeh narodnosti so bili prisotni vsi glavni predstavniki tukajšnjih Cerkev: pravoslavne, luteranske, protestantske in valdeške skupnosti, kar je dalo srečanju še poseben ekumenski pečat. Tržaški škof Bellomi je s svojo toplo besedo predstavil ljubljanskega metropolitana ter poudaril pomembnost njegove vloge tako v slovenski Cerkvii kot na mednarodnem ekumenskem področju.

Ljubljanski nadškof je že po prvih stavkih pritegnil poslušalce. V več kot enournem predavanju je pozornost od trenutka do trenutka rasla in se stopnjevala. Italijanščina mu je tekla gladko. Z akademsko natančnostjo je prikazal ogromno delo, ki ga uradna Cerkev v svojih vrhovih in v sodelovanju z drugimi evropskimi krščanskimi skupnostmi opravlja na ekumenskih srečanjih. Čutili smo, da nam posreduje izkustva, ki jih je doživel v prvi osebi, zato so bila živa in prepričevalna.

Govoril je o evropskih ekumenskih izkustvih na splošno ter še posebej o dveh organizacijah, ki sta glavna pobudnika in usmerjevalca evropskih ekumenskih prizadevanj; to sta Konferenca evropskih Cerkev ter Svet evropskih škofovskih konferenc, pri katerem tudi sam sodeluje že 15 let. Slišali smo o poteku in vsebini treh ekumenskih srečanj, od katerih je prvo bilo v kraju Chantilly v Franciji, drugo v Logumklostu na Danskem in tretje v Rivi ob Gardskem jezeru. Srečanja so bila na visoki evropski ravni, ob prisotnosti velikega števila katoliških škofov iz vseh evropskih dežel ter s številnimi vodilnimi predstavniki drugih Cerkev, anglikanske, luteranske, pravoslavne in protestantske veroizpovedi, poleg vseh drugih strokovnjakov in specialistov. Začetna skepsa ali zadržanost na srečanjih se je po prvi uradni formalnosti kmalu umaknila v sproščeno in pristrčno prijateljstvo. Podčrtal je izredno doživetje duhovnega občestva članov, ki so vsaj za nekaj dni živeli ekumenizem v bratski skupnosti pod isto streho, v skupni molitvi, premišljevanju in obhajanju liturgije, istočasno pa boleče občutili še trajajočo razklanost. Skrbno pripravljene teme na posameznih srečanjih (iz Jezusovega naročila za edinost) so bile še posebej predmet obravnave na ločenih delovnih skupinah, katerih zaključki so bili nato objavljeni v posebnih poslanicah.

Od vseh srečanj je bilo morda najbolj izrazito ono v Riva del Garda. Za predmet razprave je imelo nicejsko-carigrajsko veroizpoved. Zaživela je pred nami veličastna zgodovinska stolnica v Tridentu, usodni protagonist stoletnega zahodnega razkola. V duhu smo gledali znameniti gotski križ, živo pričlo, pred katerim je bila izrečena tedanja obsodba izobčenja. Razumljivo, da je vabilo, naj bi se ob zaključku zbrali v omenjeni stolnici, izzvalo med udeleženci hud odpor. Vendar je končno zmagalo prijateljsko vzdušje, ki se je izoblikovalo ob skupni molitvi in medsebojnem dialogu, tako da na koncu ni bilo nikogar več, ki bi ne bil voljan udeležiti se skupnega bogoslužja v omenjeni stolnici. Številno domače občinstvo je spremljalo bogoslužje z navdušenim petjem in aplavzi.

Poleg krajevnega nadškofa Gottardija so pri bogoslužju sodelovali še londonski nadškof kardinal Hume, predsednik Konferenc evropskih Cerkev, luteranski pastor Appel, ruski metropolit Aleksij, anglikanski škof Rodger, številni predstavniki raznih Cerkev ter grški pravoslavni menih, ki je vero molil v grščini.

Veliko pozornost je še zbudila mogočna manifestacija za mir, ki so jo ekumenski udeleženci uprizorili v drugem večeru svojega srečanja v Rivi. Odpeljali so se v bližnji Rovereto, kraj znamenitega zvona miru. Ulit je bil po drugi svetovni vojni iz topov bližnjih evropskih dežel, ki so bile med seboj v vojni. Na trgu pred cerkvijo se je udeležencem ekumenskega srečanja pridružila še velika množica, ki se je z baklami v rokah pomikala v sprevodu po mestnih ulicah med glasno molitvijo za mir in ob pritrkavanju zvonov, ki so odmevali še dolgo v noč. Manifestacija je snemala tudi italijanska TV.

Od specifičnih problemov ekumenizma pa udeleženci niso mogli prezreti današnjega svetovnega položaja splošnega obo-

roževanja, naraščanja napetosti in strahu pred atomsko vojno, revščine, brezposelnosti, socialnih krivic, razlike med generacijami mladih in starih, bogatih in revnih itd.

Vedno bolj se ekumenizem vrača k svojemu prvotnemu vesoljnemu pomenu, ki nikogar ne izključuje pa tudi nikogar ne vključuje v prisiljene vnaprej določene kapele (strukture). Dosedanja ekumenska izkustva kažejo, da so za uspešno delovanje na ekumenskem področju potrebna trdna teološka podlaga, široka ekumenska obzorja, praktični prijem in kolikor bolj se bo osebni dialog prepletal z molitvijo in pogovorom z Bogom.

Krščanski ekumenizem se mora vedno bolj odpirati novim spodbudam in oblikam. Nikakor ne smemo pasivno gledati na razdor v Kristusovi Cerkvii kot na neko neizbežno dramatično usodo. Ekumensko srečanje v mestu Riva del Garda je izzvenelo kot mogočen klic k spravi, da zastavimo vse svoje moči za odstranitev medsebojnih nesporazumov in za vzpostavitev prijateljskih odnosov med posamezniki in med narodi za boljšo in srečnejšo bodočnost.

Predavanje je bilo sprejeto s toplim aplavzom, obenem pa izražena želja, da se predavanje kot razmnoženina razširi tudi med druge.

F. V.

Predstavitev letošnjih mohorjev

Po dvakratni odložitvi je v četrtek 24. januarja bila predstavitev letošnjih publikacij Goriške Mohorjeve družbe. Za predstavitev je poskrbelo goriško društvo »M. Filej«. V njegovem imenu je pričujoče avtorje in goste pozdravila Ljubka Šorli, ki je poudarila važnost GMD za našo zamejsko kulturo in pomembnost, da je letos izdala kar dve originalni literarni deli zamejskih pisateljev.

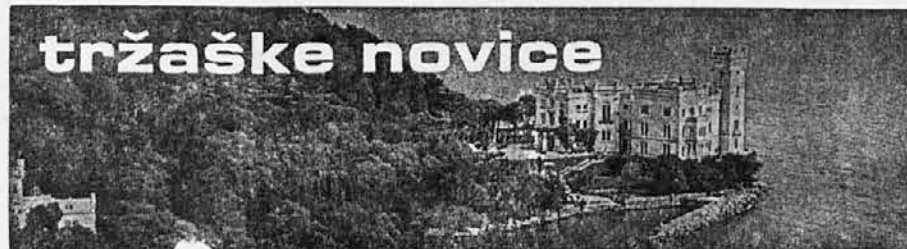
Po pozdravih je dr. J. Markuža kot tajnik GMD in urednik koledarja predstavil to publikacijo, ki je vsako leto najbolj značilna za naše Mohorjeve družbe. Ker imajo sedaj koledar že vsi v rokah, ni potrebno, da kaj več povemo o njem.

Nato sta se predstavila po vrsti oba avtorja letošnjih mohorjevih literarnih del in sicer Zora Piščanc ter Saša Martelanc. Zora Piščanc je s svojo knjigo »Blagovestnika Slovanov« ustvarila delo, ki bo najbrž v slovenskem kulturnem prostoru dobilo največ bralcev, saj bo knjiga izšla tudi pri Ognjišču v Kopru in tudi na Korškem se zanjo zelo zanimajo. Povedala je, da je dobila pobudo za pisanje te poljudne povesti o svetih bratih pri nekem ekumenskem obisku v Istri, ko ji je dr. Kosmač rekel: »Kakor ste napisali povest o Urški Ferligojevi, napišite še o sv. Cirilu in Metodu.« Misel jo je zagrabil in začela je iskati vire za življenje svetih bratov. Poleg Grivčeve knjige se je poslužila še drugih virov in v devetih mesecih je bila napisana povest, ki je letos šla in bo še šla med naše ljudi.

Istočasno je Piščancova spregovorila še o svoji drugi knjigi, ki je izšla lansko leto v samozaložbi, to je povest »Most čez ocean«. Prebrala je razne laskave ocene, ki jih je dobila z onstran oceana, saj je priznala, da je knjigo napisala predvsem za izseljence v Ameriki. Ti so povest tudi najbolj hvaležno sprejeli, čeprav je zanimiva tudi za nas v Evropi, da vidimo, kakšno težko življenje so imeli tisti, ki so po zadnji vojni morali v tujino iskati svobode in kruha.

Obe knjigi Zore Piščanc sta napeto in prijetno branje prav v duhu slovenskih večernic, ki so bile najbolj priljubljene ljudske povesti. Zora Piščanc se je uvrstila v število teh naših ljudskih pripovednikov, med katerimi najdemo Ivana Preglja, F. S. Finžgarja, Janeza Jalna, Meška in druge. Gre za pisatelje, ki so najbrž v Sloveniji izumrli, saj mora Celjska Mohorjeva družba večernice ponatiskovati.

Za Piščancovo se je predstavil Saša Martelanc. Ta je o svoji knjigi že govoril v Trstu v Peterlinovi dvorani. Zbirka »Melodija« je Martelancov prvenec, a priča o duhovitem pisatelju, ki zna iz svojih spominov izbrati trenutke in dogodke, ki so osvojili njega, a osvojijo tudi bralca, ker so napisani v izbranem jeziku in z rahlo duhovitostjo, s katero gleda pisatelj na dogodke in osebe. Poudaril je, da se mora za knjigo zahvaliti ženi, ki mu je dajala poguma in z njim potrpeča, svojemu profesorju slovenščine pok. Jožetu Peterlinu, in GMD, ki je knjigo izdala.

tržaške novice

Zborovanje »Skupnost in krščanska sprava«

V teku so priprave za vsedravnno zborovanje, ki bo od 9. do 14. aprila v Loretu; razpravljalo se bo o krščanski spravi. O tem je sicer slovenska javnost malo obveščena, zato se moramo vsi nekoliko bolj potruditi, da pristopimo zraven.

Koordinacijski odbor je določil deset delovnih skupin, ki bodo vsaka posebej razčlenile celoto. Peta skupina bo obravnavala razmerje med slovenskimi in italijanskimi verniki. Morda je to »najlažja« skupina, h kateri bi se lahko pridružili kot člani župnije ali organizacije.

31. januarja se je zaključilo vpisovanje, sprejemamo še zamudnike, zadostuje, da se prijavite pri svojem župniku ali pa telefonirate v semenišče na št. 760847 vsak dan od 17. do 19. ure, razen ob sobotah in nedeljah.

Tržaški škof je sklical za nedeljo 24. marca prvo skupno sejo v škofijskem okviru, da ugotovimo, kako potekajo pripravljala dela v škofiji. Problem kot tak je zelo obsežen in sam po sebi nelahek, zato se bo nadaljevala poglobitev tudi po napovedanem vsedravnem zborovanju.

Na voljo sem za vsako potrebno osvetlitev. - Dušan Jakomin

Dr. Štoka pri ravnatelju deželnega sedeža RAI-TV

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti in predsednik posebne deželne komisije za stike z inozemstvom in za izvajanje Osimskih sporazumov dr. Drago Štoka se je v petek 25. januarja sestel z ravnateljem deželnega sedeža RAI-TV dežele Furlanije-Julijske krajine dr. Dariom Fiorentinjem.

V dolgem in pristrčnem razgovoru je dr. Štoka obrazložil potrebo, da bi čimprej stekle televizijske oddaje v slovenščini. Ta zahteva prihaja iz raznih političnih krogov in tudi iz same slovenske manjšine, ki trpi zaradi pomanjkanja komunikacijskih televizijskih oddaj v slovenskem jeziku.

Ravnatelj Fiorentin je svetovalcu Štoki zagotovil, da se bo osebno zanimal, da bi prišlo v krajšem roku do podpisa sporazuma z državo za omenjene oddaje v slovenščini.

Bazovica

Slomšček dom se pripravlja na Prešernovo proslavo, ki bo 10. februarja v kinodvorani. Otroški zbor »Slomšček« pridno vadi pod vodstvom Giorgine Piščanc. Prof. Ester Sferko nam je obljubila sodelovanje z govorom. Učiteljski sekstez »Slomšček«, ki se je odlično odrezal na reviji cerkvenih pevskih zborov, bo nastopil tudi na naši Prešernovi proslavi. Pričakujemo, da bodo naši zavedni ljudje radi nanjo prihiti, saj poudarja važnost vzgoje k narodni zavesti.

Ker je letos 40-letnica slovenske šole na Primorskem, bo naša osnovna šola prav pri tej priložnosti nastopila in izpovedala svojo ljubezen do materinščine.

Izrabimo priložnost, da prof. Ubaldu Vrabcu, sedanjemu članu naše župnijske skupnosti, ki je sedaj v bolnišnici, voščimo, da bi se kmalu zdrav vrnil domov, v Bazovico, ki mu je postala tako draga.

Padriče

Umrla je Marija Grgič vd. Kralj. Po kratki neozdravljivi bolezni je odšla v večnost dobra in plemenita žena, ki je bila globoko usidrana v krščanstvo in je prav zato veliko dobrega naredila v svojih 75 letih življenja.

Marija, po domače Vardjanova je žvela kot žena v Trebčah. Ko je izgubila moža, se je preselila na Padriče. Tu je pokazala izredno skrb za domačo cerkvico, posvečeno sv. Cirilu in Metodu. Cerkev je bila vedno čista, okusna s cvetjem okrašena, vedno pripravljena za bogoslužje. In to po njeni zaslugi. Vneta je bila za katoliški tisk, ki ga je čitala in širila: Katoliški glas, Mohorjeve knjige, Ognjišče. Bila je članica gibanja za edinost kristjanov. Skoraj vsako leto se je udeleževala ekumenskih romanj in župnijskih izletov. Ni bilo bolnika, ki bi ga ona ne obiskala.

Njen pogreb je pokazal, kako je bila priljubljena v vseh okoliških vaseh. Župnijska skupnost izraža sožalje sinu Angelu in njegovi družini ter sestrama. Tudi pevski cerkveni zbor iz Bazovice, čigar član je sin Angel, izraža svoje sočutje in obžaluje, da ni mogel sodelovati pri pogrebu. Sv. maša osmina bo v petek 1. februarja na Padričah ob 17.30.

TRI SO PTICE

k oknu priletele.
Prva je zapela v moje mladoletje,
pa je odletela.

O zakaj si, ptica, odletela
in pognala radost v rast, v rastočje?
Kaj naj počnem? Preveč mi sanj
je padlo iz naročja.

Druga je v poletje priletela,
v Sentanževo poletje. Tam, kjer Ganges valovi,
vanj tak je kres razvnela,
da zvezde so o polnoči stemnele
tam med Kalkuto in Pančom-mari.

In tretja zdaj podoknico mi poje
slovesa. A ko čez reko prek visokih trav
razpne neslišna jadra, čoln me čaka,
da zaorje. Takrat prišel bo mimo moj Čolnar!

Zato zdaj, mesec, z neba zroč v srebrno
prasketanje reke, zares ne čudi se,
zakaj ob oknu moje čakanje
sloni vso noč.

Zakaj moj čoln strmi nemirno
na odprto morje? ...

Jože Cukalé, SJ, Indija

Ekumensko delovno srečanje v Stični

Vatikanski dnevnik »L'Osservatore Romano« poroča 27. januarja letos, da je bilo od 15. do 18. oktobra lani v samostanu v Stični zasedanje mešanega odbora predstavnikov katoliške Cerkev in Ekumenskega sveta Cerkev (ki ima sedež v Zenevi), kateremu je bila poverjena naloga, da pripravi teme za Teden edinosti kristjanov v letu 1986. Člani odbora so bili gostje ljubljanskega nadškofa Šuštarja.

Predstavniki so bili iz Lyona, Pariza, ZDA, Švice, Zah. Nemčije, Anglije. Ljubljansko bogoslovno fakulteto je predstavljala prof. Marjan Peklaj.

Osnovna tema za prihodnji ekumenski teden bodo Kristusove besede: Vi mi boste pričel! Predloge za posamezne dneve tedna je pripravila ekumenska skupina iz Slovenije, ki so jo sestavljali: dva katoličana, dva pravoslavna, en luteran in en binkoštnik. V imenu slovenske ekumenske skupine sta osnutek predstavila prof. Franc Perko in ljubljanski luteranski pastor Vladimir Mislaj. Pripravljeni osnutek za ekumenski teden je potem zbrana skupina prešturirala, dopolnila in sprejela.

Seja Združenja evropskih občin

V torek 29. januarja je bila v Vidmu seja deželnega odseka Italijanskega združenja evropskih občin (AICE). Seji je predsedoval deželni svetovalec DC dr. Paolo Braida, udeležili pa so se člani glavnega sveta in razpravljali o bodočem delovanju.

Člana tega sveta sta tudi predstavnika SSK dr. Drago Štoka, ki je obenem član vsedravnega vodstva Združenja, ter dr. Andrej Bratuž. Oba slovenska predstavnika sta tudi nastopila v splošni razpravi ter iznesla razne predloge v zvezi z delovanjem te pomembne zveze, zlasti v korist posameznih narodnih skupnosti v povezavi z evropsko problematiko.

Slovinci po svetu

Sv. Metod v Argentini

Slovinci v Argentini so se že spomnili jubileja sv. Metoda in sicer tako, da so 6. in 7. oktobra lani priredili veliko versko igro »Naša apostola«. Igro, ali bolj verski misterij je napisal tedanji kaplan Davorin Petančič. Najprej so jo igrali v Mariboru leta 1936 na prostem. Sedaj so jo prav tako na prostem ponovili na Slovenski pristavi pri Buenos Airesu; pri igri je sodelovalo nad sto oseb; režiral je Miha Gaser.

KRATKE NOVICE

■ Italijanski senat je s 155 glasovi proti 111 in ob enem vzdržanem z javnim pomenskim glasovanjem potrdil zakonski odlok finančnega ministra Visentinija o ukrepih za odpravljanje davčnih utaj neodvisnih delavcev (trgovcev, obrtnikov in svobodnih poklicev). Vlada se je zatekla k postavitvi zaupnice, kar vključuje javno glasovanje, ker se je želela izogniti po eni strani neprijetnim presenečenjem s strani nekaterih nevoljnih senatorjev večine, po drugi strani pa je s tem onemogočila razpravo o številnih popravkih, ki jih je samo misovska stranka predložila nad tri tisoč.

■ Lani v decembru je italijanska vlada dala v razpravo parlamentu zakonski osnutek o lakoti v svetu. Ker pa gre tak postopek svojo običajno počasno pot, je vlada v želji, da čim hitreje pomaga tistim državam Tretjega sveta, ki jih pesti huda lakota, 22. decembra lani predložila še odlok o lakoti v svetu. Zgodilo pa se je, da ga je v sredo 23. januarja poslanska zbornica zavrnila z 275 glasovi proti 237, ki so bili za odlok. Ker zmore vsa levica le 200 glasov, je bilo jasno, da je 75 glasov prišlo tudi iz vladne večine. To je tako razburilo Craxija, da je hotel odstopiti, a ga je Pertini, kateremu je šel poročat, pomiril in pregovoril, naj svoj posel ministrskega predsednika opravlja naprej.

■ Ustavno sodišče v Rimu je izjavilo, da je ljudsko glasovanje o razveljavitvi vladnega dekreta, ki je okrnil draginjsko doklado za štiri točke, to se pravi, zmanjšal letne dohodke odvisnih delavcev in upokojencev za približno 300 tisoč lir, ustavno sprejemljivo. Pobudo za to glasovanje je dala komunistična partija, izveden pa naj bi bil med 15. aprilom in 15. junijem. Do referendumu pa ne bo prišlo, če se bodo delavski sindikati in delodajalci dogovorili o povsem drugačni ureditvi prilaganja draginjske doklade.

Prireditev za katoliški tisk v Gorici

Za zaključek Meseca katoliškega tiska se po vseh naših slovenskih župnijah na Goriškem in Tržaškem zadnje nedeljo v januarju izvršijo razne pobude v korist tega tiska: pri božjih službah se govori o njegovem pomenu in se izvedejo denarne nabirke, v Gorici pa je postala že tradicionalna prireditev za katoliški tisk, ki se vrši vsako leto v popoldanskih urah v Katoliškem domu.

Letos, 27. januarja, so jo ponovno popestrili s svojim gledališkim nastopom igralci in igralki dramske skupine PD »Standrež«, ki so ponovili komedijo Janca Povšeta »Milionarji v oblakih«. Vsebine ne bomo ponavljali, saj smo oceno prinesli že pred nekaj tedni ob prvi uprizoritvi v Standrežu 6. januarja letos. Naj samo rečemo, da je igra prisotne zelo zadovoljila, vsa igralska skupina pa je ponovno dokazala, da je zelo uigrana in na visoki ravni predvajanja. Prav gotovo bo tudi drugod, kjer bo še nastopila, žela velik uspeh.

Druga privlačna točka prireditve za katoliški tisk pa je srečolov. Ne gre toliko za bolj ali manj privlačne dobitke kakor za način, da nekaj prispeva za naš tisk, obenem pa se poizkusi tudi s srečo, ki pa je navadno muhasta, kot je to lastno vsakemu srečolovu.

Naj še omenimo, da je bilo vreme naklonjeno, tako da se je dvorana do kraja napolnila. Vse prisotne je v kratkih besedah pozdravil glavni urednik »Katoliškega glasa« dr. Kazimir Humar, poudaril pomen takih srečanj in zaželel vsem navzočim sreče pri srečolovu in zadovoljstva ob gledanju igre.

— ak

Standrež

Cerkveni mladinski zbor v Domu onemoglih. Kakor lani, je tudi letos in sicer v nedeljo 27. januarja naš mladinski zbor s svojim petjem razveselil ostarele in bolne osebe Doma onemoglih v Ločniku. Povabilu hišnega duhovnika g. Hilarija Brezigarja so se naši mladi pevci kaj radi odzvali. Voditeljica Elvira Chiabai je pripravila pester program lepih pesmi, zlasti božičnih, s katerimi so najprej spremljali mašno bogoslužje in nato priredili še kratak pevski koncert. Triglasno petje mladih je osvojilo prisotne in mnogim privabilo solze v oči ob spominu na njihov dom in na mladost. Vsako pesem so najprej posamezni dečki in deklice predstavili v italijanščini, da so bile vsem dostopne.

Vse nastopajoče je pristrčno pozdravil in se na koncu zahvalil g. Hilarij Brezigar, nato pa še ravnatelj Doma dr. Bernard Spacapan. V znamenje hvaležnosti so jim pripravili tudi dobro zakusko. Najbolj v spominu pa jim bo ostala zavest, da so ta dan opravili zelo dobro delo krščanskega usmiljenja.

Vaški posvet v Rupi

Priredila ga je sovodenjska občinska uprava z namenom, da predstavi načrt za greznično omrežje in potek zadevnih del na rupenskem območju. Posvet se je vršil v prostorih krajevne šole v petek 18. januarja ter ga je vodil župan Vid Primožič, na vprašanja vaščanov pa je v glavnem odgovarjal podžupan Vlado Klemše, ki je obenem odbornik za javna dela. Prisotna sta bila tudi odbornika za šport Marjan Devetak in svetovalec Rafko Butkovič.

Množična udeležba vaščanov je bila dokaz za zanimanje, ki ga kažejo Rupenci za omenjena dela: kaj predvideva načrt za to greznično omrežje, kje je predvideno izkopavanje jarkov za polaganje odtočnih cevi črne vode in deževnice; kje bo prečiščevalna naprava; kaj predvideva zakon o priključitvi porabnika h grezničnemu omrežju; ali so porabniki dolžni priključiti se; tisti, ki žive nižje od kanalizacijskega omrežja, ali si bodo morali črpalke postaviti na lastne stroške; in, ali se ne bi dalo premakniti prečiščevalno napravo od sedanje načrtovane lokacije proti zahodu, da bi tako vas Rupa ohranila večji del reke Vipave čistega. Torej cel kup vprašanj in predlogov, ki pa pri odgovornih od občinske uprave niso našli na pozitivne odgovore. Čutiti je bilo v njih neko nepoznanje zakonskih določil, po katerih bi se porabnik moral ravnati.

Premnogi vaščani so dobili vtis, da je bil posvet le gola formalnost, saj so njih

predlogi naleteli na gluha ušesa. Odgovori so se naslanjali na že odobreni načrt, z drugo besedo: postopek je že zaključen, dela že oddana. Ves posvet bi gotovo drugače potekel, če bi občinska uprava na ta posvet izrecno povabila strokovno osebje. Prav tako bi morali povabiti načrtovalca omenjenih del.

V drugem delu posveta so Rupenci opozorili občinsko upravo na javno razsvetlavo, ki je ponekod v vasi pomanjkljiva. Predlagali so, da bi istočasno, ko se bo razkopavalo ceste za polaganje odtočnih cevi uredili plasti cest na dveh točkah v vasi ter ob vhodu v Borjač. Občinski upravniki so te predloge vaščanov vzeli na znanje in obljubili ugodno rešitev.

Božični koncert v Laškem

V cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah je bil 20. januarja tradicionalni božični koncert, ki ga je organiziral ženski pevski zbor iz Ronk. Pri tem je bila župnijska cerkev nabit polna Slovencev z Laškega in okolice, ki so uporabili tudi to priložnost, da se srečajo in pogovorijo.

Nastopila sta ženski cerkveni zbor iz Repentabra, ki ga vodi duhovnik Tone Bedenčič s šestimi pesmimi ter cerkveni zbor iz Standreža pod vodstvom Mirka Spacapana, ki je zapel sedem pesmi.

Najprej so bile kratke litanije v slovenščini, ki sta jih opravila msgr. Zorž iz Standreža ter msgr. Virgulin iz Ronk in pri katerih so skupno sodelovali vabljeni ter domači zbor.

Po nastopu zbora iz Repentabra je g. Bedenčič podal priložnostno misel, po zaključnem izvajanju zbora iz Standreža pa so vsi zapeli vedno sodobno božično »Sveta noč, blažena noč«.

Gostitelji so po koncertu nudili vsem pevcem dobro pripravljeno zakusko in se priporočili, naj še pridejo k njim. - K. M.

Iz Slovenije

† Stefan Cek

V torek 22. januarja je na poti v bolnišnico umrl župnik v Dekaniji pri Kopru g. Stefan Cek. Rojen je bil v Hrušici pri Podgradu 30. januarja 1913. Semenišče je obiskoval v Gorici, kjer je bil tudi posvečen v mašnika leta 1937. Veliko let je služboval v osmih župnijah v hrvaški Istri. Nato je bil župnik v Šmarjah pri Kopru, od leta 1977 pa župnik v Dekaniji. Na svoji duhovniški poti je moral marsikaj pretrpeti s strani fašistov, po vojni pa še pod novo oblastjo, kar je gotovo pustilo svoje usodne posledice in pospešilo njegovo prezgodnjo smrt. Toda vedno je ostal pokončen človek, vedno na strani zatiranega ljudstva, pobožen mož, dober duhovnik in zvest velikim vrednotam evangelija. Bolezen je še posebej zadnja leta junaško prenašal. To so poudarili tudi vsi govorniki ob pogrebu v sredo 23. januarja v Dekaniji.

Pogrebno mašo je ob somaševanju nad 70 duhovnikov vodil koprski škof Janez Jenko. Kljub deževnemu vremenu se je pogreba udeležilo veliko vernikov s slovenske in hrvaške strani, posebej iz Lanišča, kjer je pokojni g. Stefan leta 1946 za las ušel smrti ob prostaškem napadu na dr. Jakoba Ukmarja. Zastopnik poreško-puljske škofije se je z izbranimi besedami zahvalil pokojnemu župniku za dolgoletno plodno in vztrajno delo v zelo hudih časih v hrvaški Istri. Ob grobu se je od župnika poslovil domačin, potem pa še na kratko predsednik krajevne skupnosti. Celotno bogoslužje je bilo pripravljeno zelo lepo. Tudi potekalo je zbrano. Temu je v veliki meri pripomogel domači zbor s svojim ubranim petjem.

■ Na tridnevni uradni obisk v Beograd je prišel mehiški državni predsednik Miguel de la Madrid. Jugoslavija je bila tako prva država, ki jo je de la Madrid obiskal zunaj ameriške celine. Pogovori so zadevali predvsem gospodarsko sodelovanje. Obe državi sta zelo zadovoljni, Mehika kar za 90 milijard dolarjev, mehiško prebivalstvo pa skokoma narašča in je že preseglo 75 milijonov prebivalcev.

Širite „Katoliški glas“

Sozalje

Učenci 3. in 4. razreda osnovne šole v Doberdolu izrekajo iskreno sozalje učiteljici Mileni Lavrenčič in učitelju Antonu Korošču ob izgubi drage mame oz. tašče.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Zmagica Butkovič 10.000; Felicita Humar 10.000; M. Z. 97.000; Solske sestre, Gorica 50.000; Milka Bin 24.000; N. N. 100.000; N. N. 40.000; N. N. 50.000; Vinko Tomšič 20.000; Peter Tomšič 28.000; Ema Urdih 4.000; N. N. 50.000 lir.

Za Katoliški dom: Elica in Jože Gorkič 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: M. B. 500.000; družini Sošol in Grinover v spomin Emila Valentinčiča 100.000; T. Cerkvenik, Videm 100.000; N. M. 200.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: bivša gojenka Marica Spera v spomin s. Pankracije in s. Fidelije 10.000 lir.

V spomin na pok. T. Sošola za družino Emila Valentinčiča (nabrano v bar Pace na Travniku): Livio Collini 10.000; Madon 10.000; Dušan Bensa 10.000; D'Abarno 10.000; Soso Mario 10.000; Orlando 5.000; Sergi 10.000; Morel 10.000; Laurenti 10.000; Vojko Valentinčič 50.000; Giorgio 10.000; Edi Soso 40.000; družina Falcone 50.000; družina Brandolin 50.000; družina Marino Roset 50.000; Albin Šfiligoj 50.000; Dušan, Marco, Marian 60.000; Bressan 10.000; Rovis 10.000; Furlan R-F. 30.000; skupaj lir 495.000.

V spomin Emila Valentinčiča: N. N. za Sv. goro in za novo telovadnico po 50.000; N. N. 50.000 lir.

Anica Perat namesto cvetja na grob svakinje Viktorije za Katoliški glas in za cerkev v Pevmi po 25.000 lir.

Družina Bolčina namesto cvetja na grob Brešanove mame, Emilu Valentinčiču, bratranču Božu Polancu in Peratovi mami za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Pastirčka, za zbor Kecek in za novo telovadnico po 25.000 lir.

V spomin na pok. Karlota Humar, ki je 21. januarja letos umrl v Argentini, daruje družina Ušaj-Humar za novo telovadnico v Gorici in za Katoliški dom po 100.000 lir.

A. Cotič, Gorica: za cerkev sv. Ivana v Gorici in za Našo pot po 20.000 lir.

Amalija Ferigo: za novo telovadnico in za lačne po svetu po 50.000 in za Katoliški glas 10.000 lir.

Andrej Pavlin, Standrež: za Katoliški glas 14.000 in za Sv. goro 10.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: N. N. 40.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: Božena Terčon v spomin pok. Zofije Kralj 20.000 ter Jelka in Maks Sah 30.000; N. N., Trst 100.000; Marija Pipan v isti namen 20.000; Edvard Crapesi 4.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija, Janez in Metka ob prvi obletnici smrti očeta dr. Antona Kacina 100.000; Mario in Pepka Dolenc 50.000; starši in botri ob krstu Tjaše Milkovič 38.000; Marija Dolenc-Holstein namesto cvetja na grob Emilije Hrovatin 20.000; Ivanka Dolenc v spomin na sina Jadrana 20.000; razni 5.000 lir.

Za cerkev na Banah: družini Husu in Magagnato namesto cvetja na grob Albine Malalan 50.000; družina Fiorese v spomin na Albino Malalan 50.000; družina Ernest Malalan v spomin iste 30.000 lir.

Za cerkveni zbor Opčine: Sander in Nadja Zerjal v spomin na pok. Ceno (ne Anol) Malalan 20.000 lir.

V spomin Bože in Ludvika Pirc: svojci ob sedmi oz. deveti obletnici smrti za revijo Mladiko 25.000 in za Černetov sklad 25.000 lir.

Družina Prelec, Trst: za svetoivanski Marijin dom v Trstu, za popravilo orgel pri Sv. Ivanu, za cerkvene pevce istotam in za Katoliški glas po 10.000 lir.

Za pevski zbor »M. Kogoj« iz Trsta: Marija Škerlj vd. Godina ob rojstnem dnevu 30.000 lir.

Družini Levak in Budal v počastitev spomina očetovega prijatelja Adolfa Kosmine za odsek slovenske Vincencijeve konferenec pri Sv. Ivanu v Trstu in za tamkajšnji Marijin dom po 50.000 lir.

Za ACM-Trst: Evelina Pahor namesto cvetja na grob Marije Grgič vd. Kralj 30.000 lir.

Za kapelo v Domju: Marko Udovič 30.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Albina Berdon 20.000; Ana Kuret, Log 15.000; Meri Keber ob obletnici smrti moža Lina 25.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Vida Bitežnik v spomin Anice Rustja 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Zora in Ciril 20.000; družina Pupis, Sestljan 50.000 lir.

PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!

Radio Trst A

Spored od 3. do 9. februarja 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Sanja — polna glava spanja«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Georges Bizet: Čudežni zdravnik, opera enodejanka. 11.30 Beležka. 12.00 Smer: slovenske gore. 13.20 Glas »frajtonarce«. 14.10 Otroški kotichek: »Jacek Vohljač, otroški detektiv«. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz svetovne zakladnice pripovedništva. 17.10 Pianist Johannes Kropfisch. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Filmskemu ustvarjanju naproti. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Veter raznaša besede. 17.10 Pianist Johannes Kropfisch. 18.00 Marko Sosič: »Pogovori ob zločinu«.

Sreda: 8.10 Gospodarska problematika. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Zbor »Marij Kogoj« iz Trsta, sekstet »Slomšek« in zbor izpod Grmade«. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Kocka na kocko. 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Poezija slovenskega zahoda«.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.00 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Polifonski zbor iz Starancana. 18.00 Primorska diaspora v svetu.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Skladbe na Prešernove stih. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beležka. 12.00 Spoznavajmo ribe našega morja. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz svetovne zakladnice pripovedništva. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Repentabor 1984: glasbeni popoldnevi stare in sodobne glasbe. 10.55 Slovenske ljudske pesmi. 11.30 Beležka. 12.00 »Glas od Režije«. 14.10 Otroški kotichek: »Igrajmo se pravljice«. 15.00 Z Gershwinom od popevke do opere. 16.00 Naša šolska obzorja. 17.10 Simfonični orkester konservatorija »Tartini«. 18.00 Zora Tavčar: »Slovenska beseda«.

OBVESTILA

Proslava sv. Metoda v Gorici se prenese od nedelje 24. februarja na nedeljo 3. marca ob isti uri in z istim programom.

Redna seja širšega odbora ZSKP bo v ponedeljek 4. februarja ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici. - Vabljeni!

Maša za cerkveno edinstvo bo 4. februar-

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad dokazi sočutja ob smrti naše predrage mame

Ide Mužina vd. Gravner

se vsem iz srca zahvalujemo. Še posegno g. župniku Ambrožu Kodolji, domačim pevcem, darovalcem cvetja in v dobre namene, sorodnikom in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Stevecjan - Lucca - Pisa, 31. januarja 1985

Zalujoče hčere Avgusta in Nada z družinama, sinovi Ivo, Evgen in Ciril z družinama, sestre, bratje in ostali sorodniki

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407